

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114010873
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6114010873.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu na verejnom zasadnutí dňa 10. decembra 2014 prejednal odvolanie obžalovaného E. G. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 24. 9. 2014, sp. zn. 4T 64/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 24. 9. 2014, sp. zn. 4T 64/2014 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. za použitia § 44 Tr. zák. sa u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom k tomu, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 4. 11. 2013, sp. zn. 3T 79/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. 5. 2014, sp. zn. 5To 38/2014 ako trest úhrnný, súhrnný a spoločný vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s uloženými povinnosťami, považuje za dostatočný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. E. G. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že po obstaraní si doposiaľ nezisteným spôsobom a od doposiaľ nezistenej osoby bankomatovej karty č. XXXX XXXX XXXX XXXX vedenej v R. R., a.s. k osobnému účtu E. F. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, dňa 15. 9. 2011 v čase od 04:40:18 h do 04:41:43 h, spolu s R. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, R. - K., okres B., uskutočnili z tejto karty 5 neúspešných pokusov o výber finančnej hotovosti z bankomatu nachádzajúceho sa na ul. SNP č. 19 vo Zvolenskej Slatine a v čase o 04:42:06 h uskutočnili neoprávnený výber hotovosti vo výške 100,- €, následne ďalší pokus o výber, ktorý bol z dôvodu zablokovania karty neúspešný, čím týmto svojim konaním spôsobili E. F., nar. X. X. XXXX, trvale bytom ul. L. S. XX, L. L., škodu vo výške 100,- €.

Bol mu za to uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. k), l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do výkonu trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 4. 11. 2013, sp. zn. 3T 79/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. 5. 2014, sp. zn. 5To 30/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Naproti tomu bol obžalovaný podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je to podrobne rozvedené vo výrokovej časti oslobodzujúceho rozsudku na strane 2 a 3 napadnutého rozsudku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bol poškodený E. F. so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskosúdne konanie.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní, čo do výroku o vine a tak isto aj čo do výroku o treste, pričom svoje odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne zdôvodnil. Poukazoval na to, že nepopieral, že by sa pokúsil použiť platobnú kartu, ktorú našiel na Striebornom námestí v Banskej Bystrici, pretože na nej na umelohmotnom obale bol napísaný PIN kód, pričom bolo jeho chybou, že nález platobnej karty nenahlásil na políciu. Popieral však tú skutočnosť, že by bankomatovú kartu ukradol poškodenému E. F., keď mu bolo kladené za vinu, že by sa mal vlámať do jeho rodinného domu na ul. L. S. č. XX v L. L.. Mal za to, že jeho konanie nie je také závažné, aby naplňovalo skutkovú podstatu prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a to formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., keď poukazoval na poľahčujúce okolnosti, že vlastne poškodenému nahradil spôsobenú škodu 100,- eur. Navrhoval potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a jeho spod obžaloby oslobodil alebo zastavil trestné stíhanie z dôvodu, že závažnosť prečinu kvalifikovaného podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. je nepatrná.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe dôsledne zistenom skutkovom stave, pretože vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré mohol, pochybil však jedine v tom smere, keď obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov so zaradením obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keď dôsledne nezvážil príťažujúce, ako aj poľahčujúce okolnosti.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, vypočul obž. E. G., spoluobžalovaného R. H., ktorý odoprel vypovedať, pričom predovšetkým z výpovede obž. E. G. zistil, že skutok sa stal tak, ako je to rozvedené vo výrokovej časti jeho rozsudku, pretože obžalovaný po tom, čo si zaopatril bankomatovú kartu, pokúsil sa z tejto vybrať finančnú hotovosť v 5 prípadoch, čo sa mu podarilo však len v jednom prípade vo výške 100,- eur.

Ďalší svedkovia poškodený E. F. vypovedal len o tej skutočnosti, že zrejme mu z jeho rodinného domu bola odcudzená taška, v ktorej mal rôzne veci, medzi iným aj bankomatovú kartu s PIN kódom. Ďalší svedok C. J. poprel však tú skutočnosť, že by spolu s obž. E. G. našiel bankomatovú kartu v Banskej Bystrici na Striebornom námestí. Ďalšími vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďou svedkov Y. L. a H. L. a oboznámením sa so znaleckým posudkom KEÚ PZ v Bratislave bolo zistené, že obž. E. G. sa pokúsil o výber finančnej hotovosti z bankomatu, ktorý sa nachádzal vo Zvolenskej Slatine na Nám. SNP dňa 15. 9. 2011 v čase o 04:42:06 h, keď vyberal len sumu 100,- eur a ďalšie výbery neboli úspešné.

Prvostupňový súd správne konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pretože obžalovaný spoločným konaním si neoprávnené obstaral platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú a na takýto účel ju aj použil. Trestný zákon pod neoprávneným obstarávaním rozumie akékoľvek získanie elektronického platobného prostriedku, inej platobnej karty, telefónnej karty alebo predmetu spôsobilého plniť ich funkciu bez

právneho dôvodu. V najčastejších prípadoch sa jedná o krádež takejto karty alebo podvodné konanie, prípadne o zatajenie veci, teda nájdenie takejto veci, pričom na trestnosť sa nevyžaduje, aby sa páchateľ hoci len pokúsil uvedené elektronické platobné prostriedky použiť, ale stačí samotné neoprávnené obstaranie. Obžalovaný navyše sa pokúsil o výber z bankomatovej karty a len z dôvodu zablokovania tejto karty ďalší výber nebol úspešný.

Nemožno potom súhlasiť s názorom obžalovaného, že takéto konanie je menej závažné a v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, a na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchateľa je jeho závažnosť nepatrná.

Tieto skutočnosti však mal prvostupňový súd vyhodnotiť pri ukladaní trestu, keď nie dôsledne sa riadil zákonnými zásadami ukladania trestov tak, ako ich má na mysli ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd musí prihliadnuť, najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť nápravy.

Treba poukázať na doterajšie odsúdenia obžalovaného, predovšetkým na posledný uložený trest uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 4. 11. 2013, sp. zn. 3T 79/2013, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný, súhrnný a spoločný trest vo výmere troch rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, pričom mu ďalej bola uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu v skúšobnej dobe, príkaz v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo uchádzať sa o zamestnanie, za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Zvolen z 25. 3. 2013, sp. zn. 1T 86/2012, pričom súčasne bolo rozhodnuté aj o náhrade škody, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. 5. 2014, sp. zn. 5To 38/2014, ktorým bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté.

Krajský súd má za to, že s prihliadnutím na ust. § 44 Tr. zák. bolo možné upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., nakoľko krajský súd mal za to, že trest uložený skorším rozsudkom je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa. Treba poukázať predovšetkým na tú skutočnosť, že u obžalovaného sa vyskytli dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. k), l) Tr. zák., keď obžalovaný sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, ako aj priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Za tohto stavu je potom možný postup v zmysle § 44 Tr. zák. a to upustenie od súhrnného trestu a ďalšieho trestu.

Z týchto dôvodov rozhodol krajský súd sám tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.